

USNESENÍ

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Karel Podolka a soudci JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Roman Fiala, JUDr. Pavel Pavlík, JUDr. Petr Příhoda a JUDr. Marie Žišková, o návrhu Obvodního soudu pro Prahu 10 na rozhodnutí sporu o pravomoc mezi Obvodním soudem pro Prahu 10 a Městským soudem v Praze, za účasti žalobce S. P. Č. R., a. s., zastoupeného JUDr. Pavlem Randlem, advokátem se sídlem v Praze 1, Jáchymova 2, PSČ 110 00, a žalovaných 1) V. H., zastoupené JUDr. Radomilem Ondruchem, advokátem se sídlem v Praze 2, Šafaříkova 371/22, PSČ 120 00, a 2) Úřadu průmyslového vlastnictví, se sídlem v Praze 6, Antonína Čermáka 2a, PSČ 160 68, ve věci žaloby o výmaz ochranné známky, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp. zn. 46 C 391/2003,

t a k t o :

Návrh se odmítá.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným dne 27. 6. 2005 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále „zvláštní senát“), se na tento senát obrátil Obvodní soud pro Prahu 10 s návrhem, aby zvláštní senát rozhodl spor o věcnou příslušnost, vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. b) zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (v dalším textu „kompetenční spor“), mezi Městským soudem v Praze a Obvodním soudem pro Prahu 10 ve věci tohoto soudu zapsané pod sp. zn. 46 C 391/2003.

Z předložených spisů vyplynuly tyto pro rozhodnutí podstatné skutečnosti:

Žalobce u Městského soudu v Praze napadl žalobou rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 28. 4. 2003, čj. O-79631, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 28. 6. 2002, čj. 89907/2001; tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl návrh žalobce na částečný výmaz ochranné známky ve znění „G.“. Městský soud v Praze žalobu usnesením ze dne 20. 10. 2003, čj. 5 Ca 139/2003-19, odmítl s poukazem na ustanovení § 46 odst. 2 s. ř. s. Poučil současně žalobce o tom, že může ve věci do jednoho měsíce od právní moci usnesení podat v téže věci žalobu podle části páté občanského soudního řádu (ve znění účinném po datu 1. 1. 2003) k místně příslušnému okresnímu soudu, a o tom, že při dodržení této lhůty mu zůstávají účinky dosud učiněných procesních úkonů zachovány.

Žalobce se jeho poučením řídil a podal žalobu u Obvodního soudu pro Prahu 10. Petitem žaloby se domáhal výroku o tom, že ochranná známka ve znění „G.“ se v rozsahu relevantních výrobků a služeb vymazává z rejstříku ochranných známek vedeného Úřadem průmyslového vlastnictví. Obvodní soud nato účastníky řízení vyzval, aby se vyjádřili k jeho věcné příslušnosti, neboť se domníval, že se žalobce nedomáhá svého soukromoprávního nároku a věc tak nespadá do rozhodování

soudu v občanském řízení soudním. Jak žalobce, tak žalovaná se s jeho názorem ztotožnili. Obvodní soud poté podal zvláštnímu senátu v úvodu označený návrh.

Zvláštní senát se před rozhodováním ve věci samé zabýval podmínkami, za nichž může věc projednat a o ní rozhodnout. Ověřoval proto, zda a kdy nabylo právní moci rozhodnutí, kterým Městský soud v Praze coby strana kompetenčního sporu popřel svou pravomoc vydat rozhodnutí ve věci. Přitom zjistil, že proti tomuto rozhodnutí byla podána kasační stížnost, o níž rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 23. 3. 2005, čj. 6 As 53/2003-53, tak, že napadené usnesení Městského soudu v Praze 20. 10. 2003, čj. 5 Ca 139/2003-19, zrušil a věc tomuto soudu vrátil k dalšímu řízení. Ve svém rozhodnutí se odkázal na precedenční rozhodnutí zvláštního senátu ze dne 6. 1. 2004, Konf 93/2003-5, publikované pod č. 276/2004 Sb. rozhodnutí NSS, přidržel se argumentů v tomto rozhodnutí snesených a uzavřel s tím, že rozhodování o žalobě proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví o výmazu ochranné známky náleží správnímu soudu. Tímto právním názorem pak zavázal Městský soud v Praze. Usnesení Nejvyššího správního soudu nabylo právní moci dne 16. 5. 2005.

Obvodní soud pro Prahu 10 v návrhu usuzuje na existenci záporného kompetenčního sporu, který podle § 1 odst. 2 zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů nastává tehdy, jestliže v totožné věci individuálně určených účastníků se obě jeho strany věcí nechťejí zabývat a nechťejí vydat rozhodnutí, tedy popírají svoji pravomoc nebo věcnou příslušnost. Existence ať již právě popsaného záporného kompetenčního sporu či kladného kompetenčního sporu je podmínkou pro to, aby zvláštní senát mohl rozhodnout o tom, kdo je příslušný vydat rozhodnutí uvedené v návrhu na zahájení řízení. Tato podmínka však plněna není, neboť v době zahájení řízení tu chybělo rozhodnutí, jímž by jedna strana kompetenčního sporu (soud ve správním soudnictví) popřela svoji pravomoc ve věci rozhodnout; naopak soud ve správním soudnictví byl v této době již svým instančně nadřazeným soudem zavázán žalobu proti rozhodnutí o výmazu ochranné známky věcně projednat a rozhodnout o ní. Soudy ve správním soudnictví tak v dané věci deklarovaly, že věc náleží do jejich věcné příslušnosti.

V souladu se shora uvedeným je nepochybné, že v souzené věci v době podání návrhu na rozhodnutí kompetenčního sporu tu nebyl žádný kompetenční spor, k jehož řešení by byl povolán zvláštní senát. Zvláštní senát proto návrh odmítl, a to za přiměřeného použití § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. listopadu 2005

JUDr. Karel Podolka
předseda zvláštního senátu